

ת"פ 14115/02/20 - מדינת ישראל נגד פיסל אבו נאב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14115-02-20 מדינת ישראל נ' אבו נאב

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פיסל אבו נאב

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מיטל בוכמן שינדל

ב"כ הנאשם: עו"ד מוחמד מחמוד ועו"ד היבא קדומי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות התפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות.

ביום 19.11.19, סמוך לשעה 17:00, בעת ניחום אבלים אצל משפחת פארס אבו- נאב שנהרג במהלך פעילות משטרתית מירי שוטרים, נפגש הנאשם עם הקטין מ.א ואחרים ליד בית האבלים בשכונת ראס אל-עמוד.

באותו הלילה, סמוך לשעה 22:00, התקיימו אירועי התפרעות בשכונה, במהלכם יודו אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים לעבר כוחות המשטרה ולעבר "בית מוסקוביץ" בו גרים תושבים יהודים. הנאשם נטל חלק בהתפרעות וזרק שתי אבנים בגודל כף יד לעבר כוחות הביטחון ממרחק של 70 מטרים.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, והוסכם על עובדה נוספת המתייחסת לנסיבות מותו של פארס אבו - נאב. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערכה הסכמה לעניין העונש.

3. תסקיר שירות המבחן מיום 24.5.20 מלמד כי הנאשם בן 23, מאורס וצפוי להינשא בחודש יולי הקרוב, ונמצא בתנאי במעצר בית מלא בבית הוריו. טרם מעצרו עבד הנאשם כעצמאי בעסק שבבעלותו בתחום הבניה, ומזה כשש שנים משמש המפרנס העיקרי במשפחתו.

הנאשם נשר ממסגרת הלימודים בגיל 15 בשל קשיים שחווה ועבד עם סבו. לאחר מכן הוציא הנאשם רישיון נהיגה בטרקטור ופתח את העסק שבבעלותו כיום. אחיו בן ה-19 הצטרף לעבודה עמו לפני כשנה. במשפחת הנאשם זוג הורים בשנות הארבעים לחייהם ושבעה אחים, אביו סובל מבעיות בריאות ועל רקע זה אינו עובד. הנאשם התארס לפני עשרה חודשים עם קרובת משפחתו.

מאז מעצרו הנאשם אינו עובד והדבר פגע בפרנסת המשפחה כולה, אשר תלויה בו. הנאשם ומשפחתו מצויים בחובות.

טרם מעצרו נפל הנאשם ונחבל, ובמהלך המעצר אף נזקק לניתוח בכף היד בשל כך.

לנאשם אין הרשעות קודמות. בפני שירות המבחן הוא שלל מעורבות בעבירות שבהן הורשע ושלל נזקקות טיפולית. הנאשם נטה להסביר הודאתו בעובדות כתב האישום, על רקע לחצים שהופעלו עליו מגורמי המשטרה וחולשה שחש לאחר הניתוח שעבר בידו. עמדתו של הנאשם לא אפשרה לבחון לעומק את המניעים לביצוע העבירות, אך שירות המבחן התרשם כי הוא חש תסכול וחוסר אונים מול המערכת ומול ההליכים המשפטיים.

לנוכח עמדת הנאשם, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית או עונשית, אך הומלץ להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובהשלכה של מעצרו על משפחתו התלויה בו. עוד הומלץ להקל בתנאי השחרור באופן שיתאפשר לו לצאת לעבודה, הקלה שתפחית את רמת הסיכון להישנות העבירות.

4. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין עשרה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור עליו עונש של ארבעה - עשר חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם, את העובדה כי הוא אינו מקבל אחריות על מעשיו אך מנגד ציינה גם את עברו הנקי ואורח החיים המתפקד שהוא מנהל. ב"כ המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם, אשר טען כי חרף דבריו בשירות המבחן - הנאשם עומד על הודאתו, ביקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין חודשי מאסר ספורים לעשרה חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, המצוי בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה שהנאשם הוא צעיר, נעדר עבר פלילי העובד לפרנסת משפחתו וצפוי להינשא בקרוב, כי הוא לא היה רעול פנים בעת ביצוע העבירות, לא תכנן את האירוע וזרק את האבנים ממרחק רב מכוחות הביטחון. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בעובדה שהנאשם שהה פרק זמן לא מבוטל במעצר, בפציעתו ובניתוח שעבר במהלך המעצר.

6. הנאשם בדברו האחרון, אמר שהוא מצטער על מעשיו וכי הוא צפוי להתחתן בקרוב. במענה לבית המשפט מסר הנאשם תשובות סותרות לשאלה האם הודאתו באשמה הייתה הודאת אמת, אך לבסוף אמר כי מודה בביצוע מעשי העבירה.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם שמירה על הסדר הציבורי, על שלום הציבור וביטחונו.

והגנה על שלמות גופם של השוטרים המשרתים את הציבור, על ביטחונם האישי ועל יכולתם לבצע את תפקידם ללא חשש.

8. ההתפרעות שבה השתתפו הנאשם ואחרים התרחשה בתוך שכונת מגורים. מעשים מעין אלה יוצרים תחושת אימה ופוגעים בביטחונם האישי של תושבי המקום, בחופש התנועה שלהם וביכולתם לקיים שגרת חיים בטוחה, שלווה ומתפקדת.

9. הגם שנסיבות המפגש עם האחרים ליד בית האבלים של משפחת אבו- נאב צוינו בכתב האישום המתוקן, אין אינדיקציה לתכנון מראש של ההתפרעות.

אמנם, ניתן להבין את סערת הרגשות שבה היה נתון הנאשם עקב מות קרובו מירי של כוחות הביטחון, אך לא ניתן להשלים בשום אופן עם תגובה אלימה שכזו, שפגעה וסיכנה לא רק את השוטרים אלא גם את תושבי המקום.

10. הנאשם יידה לעבר כוחות הביטחון שתי אבנים בינוניות, בגודל של כף יד, אשר נזרקו ממרחק רב של עשרות מטרים, וספק אם היה בהן כדי לפגוע במי מהשוטרים. ואולם, לא ניתן להתעלם מהאפקט הסינרגטי שיש למעשה כזה, המלבה את היצרים ומעודד אחרים לנ ג דרך דומה. מובן כי ככל שירבו המתפרעים, תגבר הסכנה שיוצרת ההתפרעות והנזקים שעלולים להיגרם כתוצאה ממנה.

11. למרבה המזל, במקרה דנן מעשיהם של הנאשם ושל המתפרעים האחרים לא הובילו לפגיעה בפועל במי מהשוטרים או התושבים שהיו במקום האירוע.

12. באירוע שבמהלכו ביצע הנאשם את העבירות נטל חלק גם יאסין אבו -נאב, שאף הוא קרוב משפחה של המנוח פארס אבו - נאב. חלקו של יאסין היה שונה אך במעט, שכן מצד אחד הוא היה רעול פנים במהלך האירוע אך מנגד יידה רק אבן אחת ובמהלך חלק מהאירוע שימש כתצפיתן. על יאסין, שהוא בעל עבר פלילי רלבנטי ועמד לחובתו גם מאסר מותנה בר הפעלה נגזרו עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ועונש המאסר המותנה שעמד לחובתו הופעל במצטבר באופן חלקי לעונש שנגזר (ת"פ (שלום י-ם) 14121-02-20 **אבו נאב' נ מדינת ישראל** (31.5.20))

13. עיון בפסיקה מלמד, כי בנסיבות דומות של השתתפות פעילה באירועי התפרעות רבי משתתפים, נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל גם על צעירים נטולי עבר פלילי ואפילו קטינים, בין היתר מתוך שיקולי הרתעת הרבים בשל שכוחותם של אירועי התפרעות, בפרט באזור ירושלים. ראו למשל רע"פ 4770/18 **הדרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12.7.18); עפ"ג (י-ם) 48515-02-14 **קאווס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.6.14); עפ"ג (ירושלים) 43417-02-16 **מדינת ישראל נ' אבו רג'ב** (פורסם בנבו 20.3.16); עפ"ג (ירושלים) 3148-02-16 **מדינת ישראל נ' ג'עבה** (פורסם בנבו 24.2.16); ת"פ (שלום י-ם) 46452-08-19 **מדינת ישראל נ' מוסטפא** (7.10.19); ת"פ (שלום י-ם) 20403-07-14 **מדינת ישראל נ' חאלחלה ואח'** (18.9.14); ת"פ (שלום י-ם) 68731-07-18 **עביד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.19, וראו גם טיעון המאשימה לעונש בתיק זה).

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שישה לחמישה- עשר חודשי מאסר לצד מאסר מותנה ובמקרים המתאימים גם קנס. בתוך המתחם ניתן לכלול גם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

15. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשלב מוקדם יחסית של ההליך, שהיה בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי.

ואולם, לא ניתן לומר כי הנאשם קיבל אחריות אמיתית על מעשיו, והוא חזר בו ושב וחזר בו, ושינה תדירות את עמדתו ביחס לאמיתות הודאתו, עד כי נראה היה שהוא מתבדח בעניין זה וכי החרטה שהביע הייתה מס שפתיים בלבד. התנהלות זו של הנאשם, המתקשה לראות את הפסול שבמעשים, ואשר בשל כך הליכים טיפוליים אינם רלבנטיים כלל בעניינו, מחייבת מתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

16. מנגד, אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעברו הנקי, בעובדה שצפוי להינשא בקרוב ובהתרשמות שירות המבחן, כי על אף שהנאשם נשר בגיל צעיר ממסגרת הלימודים, הוא מקיים אורח חיים מתפקד, שומר על יציבות תעסוקתית במשך שנים במסגרת עסק שבבעלותו ותומך כלכלית גם בבני משפחתו. מחויבותו של הנאשם לתעסוקה קבועה והחשיבות שרואה בכך מהווה גורם מפחית סיכון להישנות העבירות.

17. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, עונש שניתן לרצותו אף בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר של ממש במשך כחמישה שבועות, מיום 16.1.20 ועד יום 23.2.20, ולאחר מכן שהה במשך כארבעה חודשים נוספים במעצר בית מלא. תקופה זו מהווה כשלעצמה ענישה, בפרט אם לא תקוזז מהעונש שייגזר על הנאשם.

18. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 11.6.20. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 10.11.20 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע, או עבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות או עבירת התפרעות.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

19. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה סיוון תש"פ, 17 יוני 2020, בנוכחות הצדדים.